

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Marka Bedřicha, soudkyně JUDr. Jitky Hroudové a soudce Mgr. Marka Zimy ve věci

žalobce: **I. S.**, narozeného dne X, státního příslušníka Ruské federace,
bytem X,

zastoupeného Mgr. Pavlem Čížinským, advokátem,
se sídlem Varšavská 714/38, 120 00 Praha 2,

proti

žalovanému: **Policejnímu prezídiu Policie České republiky**,
se sídlem Strojnická 935/27, Praha 7,

v řízení o žalobě proti sdělení žalovaného ze dne 25. 9. 2023, č. j. PPR-38787-2/ČJ-2023-990115,

takto:

- I. Sdělení Policejního prezidia Policie České republiky ze dne 25. 9. 2023, č. j. PPR-38787-2/ČJ-2023-990115, se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení v částce 13 200 Kč do třiceti dnů od právní moci rozsudku k rukám zástupce žalobce Mgr. Pavla Čížinského, advokáta.

Odůvodnění:

pokračování

Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou podanou u Městského soudu v Praze domáhal přezkoumání a zrušení sdělení žalovaného ze dne 25. 9. 2023, č. j. PPR-38787-2/ČJ-2023-990115, kterým nebylo vyhověno žádosti žalobce ze dne 11. 8. 2023 o výmaz osobních údajů z evidence nežádoucích osob (dále též „ENO“) a ze Schengenském informačním systému (dále též „SIS“). Na základě záznamu v těchto evidencích mu není umožněn vstup na území České republiky a na území Schengenského prostoru.

Žalobní body

2. Žalobce předně namítl, že podle názoru žalovaného nelze žádosti žalobce o výmaz příslušných údajů vyhovět, přičemž žalovaný uvedl, že v evidenci nežádoucích osoba je žalobce zařazen na dobu ode dne 13. července 2022 do dne 13. července 2024, je zařazen rovněž do Schengenského informačního systému, a to do dne 13. července 2024, přičemž dále žalovaný uvedl, že „z opakovaných požadavků zadavatele týkajících se zařazení Vašich osobních údajů do evidence nežádoucích osob a rovněž do Schengenského informačního systému, v rámci výše zmíněných přezkumů, spolu s posouzením přiměřenosti mezi důvody tohoto zařazení a jejich důsledky vyplynulo, že Vaše aktivity směřující proti demokratickým základům České republiky a jejich protisystémová ideologická východiska, jsou neslučitelná s právním řádem České republiky. Váš pobyt na území České republiky a ostatních států schengenského prostoru je považován za ohrožení bezpečnosti. Přezkumy bylo zjištěno, že stále existuje důvodné nebezpečí, že byste mohl při pobytu na území České republiky a v ostatních zemích Evropské unie závažným způsobem narušit veřejný pořádek a zároveň ohrozit bezpečnost smluvních států a dalších zájmů, na základě závazku vyplývajícího z mezinárodních smluv z důvodů uvedených výše. Po posouzení přiměřenosti mezi důvodem Vašeho zařazení a jeho důsledky trvá zadavatel požadavku na tom, že důvody pro označení Vaší osoby za nežádoucí i nadále trvají. Ze stanoviska zadavatele požadavku rovněž vyplývá, že svými aktivitami ohrožujete nejen právní řád a bezpečnost České republiky, ale i ostatních států schengenského prostoru.“ Žalovaný dále uvedl, že „po posouzení přiměřenosti mezi důvodem Vašeho zařazení do Schengenského informačního systému a jeho důsledky, bylo přistoupeno k ponechání Vašich osobních údajů rovněž v Schengenském informačním systému“ a „Důvody pro zařazení Vaší osoby do výše uvedených evidencí (aktivity směřující proti demokratickým základům České republiky a jejich protisystémová ideologická východiska, která jsou neslučitelná s právním řádem České republiky, spolu se skutečností, že Váš pobyt na území České republiky a ostatních států schengenského prostoru je považován za ohrožení bezpečnosti), jsou vedeny jako utajovaná informace v režimu „Vyhrazené“ podle § 4 písm. d) zákona č. 412/2005 Sb., o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti, a jsou natolik závažné, že k dané věci nelze s odkazem na § 28 odst. 2 písm. a) a písm. c) zákona č. 110/2019 Sb., o zpracování osobních údajů, poskytnout bližší informace.“

3. Žalobce v podané žalobě namítl, že není pravdou, že by představoval ohrožení bezpečnosti či veřejného pořádku České republiky či jiných států Schengenského prostoru. Jelikož žalovaný tvrdí, že důvody pro jeho závěr o nebezpečnosti žalobce jsou utajené, může s nimi žalobce jen obtížně polemizovat. Přesto si žalobce dovolí poznamenat, že již samotné formulace napadeného rozhodnutí (aktivity směřující proti demokratickým základům České republiky a jejich protisystémová ideologická východiska) naznačují, že bezpečnostní složky navzdory velké snaze nenalezly nic objektivního, co by proti žalobci mohly použít, a tak jim zůstala pouze tvrzení o tom, že žalobcovo myšlení je nebezpečné, a pokud bezpečnostní složky České republiky již v minulosti žalobce obvinily z trestné činnosti, žalobce namítá,

pokračování

že ovšem soudy jej obžalob zprostily; žalobce proto věří, že i nyní se jej soudy před bezpečnostními složkami zastanou.

4. Dalším důvodem podání žaloby je skutečnost, že žalovaný byl dle názoru žalobce povinen alespoň v hrubých obrysech naznačit, v čemž konkrétně utajované důvody pro jeho zařazení do evidence nežádoucích osob a do Schengenského informačního systému spočívají. Žalovaný však této své povinnosti dle názoru žalobce nedostál, neboť jím naznačené důvody jsou příliš obecné.

Vyjádření žalovaného

5. Žalovaný ve svém vyjádření v zásadě zopakoval odůvodnění napadeného sdělení. Dále uvedl, že má za to, že napadené rozhodnutí není rozporné s platnou právní úpravou a namítaný postup žalovaného vůči žalobci nelze za žádných okolností považovat za nezákonný, právní sféra žalobce proto nebyla v této souvislosti negativně dotčena ve smyslu nezákonného krácení jeho práv.

6. K námitce žalobce, že žalovaný nedostál povinnosti alespoň v hrubých obrysech naznačit, v čem konkrétně spočívají utajované důvody, na jejichž základě je žalobce veden v evidenci nežádoucích osob a v Schengenském informačním systému, a že bezpečnostní složky navzdory velké snaze nenalezly nic objektivního, co by proti žalobci mohly použít, žalovaný uvádí, že napadeným sdělením ze dne 25. 9. 2023 byl žalobce informován o zákonných důvodech jeho označení za nežádoucí osobu a rovněž i o důvodech vedení záznamu v evidenci nežádoucích osob a v Schengenském informačním systému, a to v takovém rozsahu, aby nedošlo ze strany žalovaného k porušení zákona č. 412/2005 Sb., o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti, a rovněž k ohrožení plnění úkolu v oblasti předcházení, vyhledávání a odhalování trestné činnosti, stíhání trestných činů, výkonu trestů a ochranných opatření, zajišťování bezpečnosti České republiky nebo zajišťování veřejného pořádku a vnitřní bezpečnosti, včetně pátrání po osobách a věcech. Národní právní úprava regulující oblast zpracování osobních údajů, tedy mj. i vyřizování žádostí subjektů údajů, dává Policii České republiky, jakožto spravujícímu orgánu, v zákonem stanovených případech oprávnění žádosti, uplatněné v rámci práva přístupu subjektu údajů, nevyhovět. Zákon č. 110/2019 Sb., o zpracování osobních údajů, v ustanovení § 28 odst. 2 písm. a) a písm. c) vymezuje případy, kdy lze žádosti o informace ve věci zpracování osobních údajů subjektu údajů vztahujících se k jeho osobě nevyhovět, popřípadě vyhovět pouze částečně, pokud

by vyhověním došlo k ohrožení plnění úkolu v oblasti předcházení, vyhledávání a odhalování trestné činnosti, stíhání trestných činů, výkonu trestů a ochranných opatření, zajišťování bezpečnosti České republiky nebo zajišťování veřejného pořádku a vnitřní bezpečnosti, včetně pátrání po osobách a věcech anebo ohrožení ochrany utajovaných informací. Rovněž § 29 odst. 5 předmětného zákona upravuje situace, kdy spravující orgán je oprávněn žádosti o výmaz osobních údajů nevyhovět, popřípadě vyhovět pouze částečně, pokud by vyhověním došlo k ohrožení podle § 28 odst. 2.

7. Z požadavku zadavatele, který v červenci 2022 uplatnil požadavky k zařazení žalobce do evidence nežádoucích osob a do Schengenského informačního systému, vyplynulo, že existuje důvodné nebezpečí, že aktivity žalobce směřující proti demokratickým základům České republiky a jejich protisystémová ideologická východiska jsou neslučitelná s právním řádem České republiky. Pobyt

pokračování

žalobce na území České republiky a ostatních států schengenského prostoru je považován za ohrožení bezpečnosti.

8. Přezkum důvodů vedení žalobce v předmětných evidencích byl proveden rovněž v rámci vyřizování jeho žádosti o výmaz osobních údajů obdržené dne 11. 8. 2023. Provedeným přezkumem bylo zjištěno, že stále existuje důvodné nebezpečí, že by žalobce mohl při pobytu na území České republiky a v ostatních zemích Evropské unie závažným způsobem narušit veřejný pořádek a zároveň ohrozit bezpečnost smluvních států a dalších zájmů, na základě závazku vyplývajícího z mezinárodních smluv z důvodů uvedených výše. Co se týče podmínek vedení záznamu v Schengenském informačním systému, tak z provedeného přezkumu vyplynulo, že žalobcův případ splňuje podmínky pro vedení záznamu v Schengenském informačním systému stanovené nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1861, jelikož je dostatečně přiměřený, relevantní a závažný, čímž byly naplněny podmínky pro vedení záznamu stanovené čl. 21 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1861. Zároveň byly v případě žalobce naplněny podmínky vedení záznamu podle čl. 24 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1861.

9. V souvislosti se zařazením žalobce do Schengenského informačního byl rovněž proveden přezkum důvodů, na jejichž základě byl do tohoto zařazen, a to v rozsahu vyžadovaném nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1861, které stanovuje povinnost posuzovat nutnost vedení záznamu vloženého za účelem odepření vstupu a pobytu na území smluvních států individuálně, kdy do individuálního posouzení je rovněž zahrnuta osobní situace dotčeného státního příslušníka třetí země a důsledků odepření vstupu a pobytu pro něj. V rámci individuálního posouzení případu žalobce a důvodů, které vedly k jeho zařazení do Schengenského informačního

systému, bylo zjištěno, že i nadále existuje důvodné nebezpečí, že by žalobce mohl ohrozit svými aktivitami nejen právní řád a bezpečnost České republiky, ale i ostatních států schengenského prostoru. Po posouzení přiměřenosti mezi důvodem zařazení žalobce a jeho důsledky, trval zadavatel požadavku na tom, že důvody pro označení žalobce za nežádoucí osobu nadále trvají. Po posouzení přiměřenosti mezi důvodem jeho zařazení do Schengenského informačního systému a jeho důsledky, bylo přistoupeno k ponechání osobních údajů žalobce rovněž v Schengenském informačním systému. Toto stanovisko potvrdil zadavatel požadavku rovněž dne 8. 12. 2023 v rámci přezkumu, který byl proveden v souvislosti s probíhajícím řízením o žalobě.

10. K samotnému procesu vyřízení žádosti žalobce, uplatněné v rámci práva přístupu subjektu údajů, žalovaný sděluje, že napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu s platnou právní úpravou, je náležité a řádně odůvodněno, přičemž je současně nutné jej považovat za srozumitelné, dostatečně určité a individuálně vyřízené ve všech svých souvislostech. Součástí sdělení bylo rovněž řádné poučení žalobce. Žalovaný proto závěrem shrnul, že napadené sdělení řádně zdůvodňuje a vyjadřuje veškeré nezbytnosti a zákonné požadavky. Postup žalovaného při vyřízení projednávané žádosti je nutné považovat za souladný s platnou právní úpravou, přičemž konkrétně v případě rozsahu poskytovaných informací bylo žalobci sděleno veškeré možné a současně mu bylo náležité

vysvětleno využití zákonného oprávnění další informace nesdělít. Žalovaný tedy v namítaném nespatřuje ani nezákonnost svého postupu, ani jakékoliv vady řízení, proto lze

pokračování

dovodit, že tímto nemohla být práva žalobce zkrácena, resp. nezákonně dotčena. S ohledem na všechny výše uvedené skutečnosti a předložené odůvodnění má žalovaný za to, že projednávaná žaloba je nedůvodná.

Průběh řízení před správními orgány a správním soudem

11. Ze správního spisu předloženého žalovaným správním orgánem zjistil soud následující, pro rozhodnutí ve věci samé, podstatné skutečnosti:

12. Žalovaný dne 11. 8. 2023 obdržel žádost žalobce, v níž tento žádal o výmaz osobních údajů z evidence nežádoucích osob a Schengenského informačního systému. Obdrženou žádost posoudil žalovaný jako žádost o výmaz osobních údajů podle ustanovení § 29 odst. 2 zákona č. 110/2019 Sb., o zpracování osobních údajů, ve spojení s § 84 odst. 2 zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, ve spojení s čl. 53 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1861 o zřízení, provozu a využívání Schengenského informačního systému (SIS) v oblasti hraničních kontrol, o změně Úmluvy k provedení Schengenské dohody a o změně a zrušení nařízení (ES) č. 1987/2006 a čl. 67 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1862 o zřízení, provozu a využívání Schengenského informačního systému (SIS) v oblasti policejní spolupráce a justiční spolupráce v trestních věcech, o změně a o zrušení rozhodnutí Rady 2007/533/SVV a o zrušení nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1986/2006 a rozhodnutí Komise 2010/261/EU, s odkazem na čl. 19 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1860 o využívání Schengenského informačního systému při navracení neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí.

13. Žalovaný prověřil údaje žalobce zpracovávané v informačním systému cizinců, který Policie České republiky provozuje v souladu s § 158 odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů. Na základě tohoto prověření bylo zjištěno, že je žalobce zařazen do evidence nežádoucích osob, ve které jsou o cizinci vedeny v souladu s § 158 odst. 1 písm. b) bod 7 zákona o pobytu cizinců důvody zařazení do evidence nežádoucích osob s uvedením doby platnosti omezení vstupu na území České republiky.

14. Důvody, které vedly k zařazení žalobce do ENO a do SIS, byly přezkoumávány, a to jak v souladu s § 155 odst. 1 zákona o pobytu cizinců, tak v rámci vyřizování žalobcem uplatněných žádostí práva přístupu subjektů údajů (tj. žádost žalobce ze dne 11. 9. 2022, která byla vyřízena sdělením policejního prezidenta č. j. PPR-37581-2/ČJ-2022-990115, a žádost žalobce ze dne 11. 8. 2023, která byla vyřízena žalobou napadeným sdělením). Přezkumy byly provedeny v září 2022, v červenci 2023, v srpnu 2023 a v září 2023 (pro úplnost žalovaný uvádí, že napadené sdělení obsahovalo administrativní chybu, kdy v posledním odstavci na str. 3 byl v souvislosti s provedenými přezkumy chybně uveden datum přezkumu „červen 2023“ namísto „srpen 2023“, nicméně tato chyba nemá na věcnou stránku věci žádný vliv). Rovněž v souvislosti s podanou žalobou byl proveden přezkum důvodů vedení žalobce v předmětných evidencích, tzn., že nejnovější stanovisko zadavatele požadavku k přezkumu záznamů žalobce v ENO a SIS je z prosince 2023. Všechna stanoviska k přezkumům záznamů žalobce v daných evidencích jsou vedena v režimu „Vyhrazené“, podle § 4 písm. d) zákona č. 412/2005 Sb., o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti.

pokračování

15. Vzhledem k tomu, že žalobce byl zařazen do uvedených evidencí na základě § 154 odst. 2 zákona o pobytu cizinců, postupovala Policie České republiky v souladu s § 169m citovaného zákona, ve kterém je uvedeno, že písemnosti nebo záznamy, které obsahují utajované informace, se v řízení podle tohoto zákona uchovávají odděleně mimo spis a nestávají se jeho součástí. Jsou-li některé z podkladů rozhodnutí podle tohoto zákona utajovanými informacemi, uvede se v odůvodnění rozhodnutí pouze odkaz na podklady pro vydání rozhodnutí a jejich stupeň utajení. Úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení, a důvody vydání rozhodnutí se uvedou pouze v rozsahu, ve kterém nejsou utajovanými informacemi. Žalovaný v napadeném sdělení tedy uvedl, že existuje důvodné nebezpečí, že aktivity žalobce směřující proti demokratickým základům České republiky a jejich protisystémová ideologická východiska jsou neslučitelná s právním řádem České republiky a že jeho pobyt na území České republiky a ostatních států schengenského prostoru je považován za ohrožení bezpečnosti. Jsou-li důvody, pro které byla osoba zařazena do předmětných evidencí vymezeny jednáním, kterého by se žalobce mohl na území dopustit, přičemž takto uvedené důvody odpovídají informacím obsažených v utajené části spisového materiálu, jedná se o dostatečně individualizované odůvodnění.

16. Důvody zařazení záznamu žalobce do evidence nežádoucích osob a do Schengenského informačního systému vyplývají z operativních poznatků zadavatele požadavku, který uplatnil požadavek na označení žalobce za nežádoucí osobu. Tyto operativní poznatky jsou natolik závažné,

že jsou vedeny v režimu „Vyhrazené“ podle § 4 písm. d) zákona o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti. Žalovaný přesto, po individuálním posouzení spisového materiálu žalobce, důvody zařazení do uvedených evidencí uvedl. Nejednalo se o pouhou citaci zákonů, ale o uvedení individuálních důvodů. Jak již žalovaný výše uvedl, důvody byly formulovány tak, aby nedošlo z jeho strany k porušení zákona o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti, a rovněž k ohrožení plnění úkolu v oblasti předcházení, vyhledávání a odhalování trestné činnosti, stíhání trestných činů, výkonu trestů a ochranných opatření, zajišťování bezpečnosti České republiky nebo zajišťování veřejného pořádku a vnitřní bezpečnosti, včetně pátrání po osobách a věcech. Pokud by žalovaný v napadeném sdělení více konkretizoval důvody, které vedly k zařazení žalobce do předmětných evidencí, došlo by k odtajnění informací, které mají zůstat utajeny. Jedním z hlavních účelů utajení informací je, aby k nim měly zamezeny přístup nepovolané osoby. Cílem je, aby utajované informace nebyly odtajněny v důsledku toho, že je žalovaný vtěluje do odůvodnění svého sdělení (rozhodnutí). Odtajněním utajovaných informací v napadeném sdělení by vznikla nenapravitelná újma, která by již nešla zvrátit.

17. Důvody vedení záznamů s osobními údaji žalobce v evidenci nežádoucích osob a v Schengenském informačním systému jsou rovněž řádně zadokumentovány, stejně tak jsou uvedeny důvody pro ponechání těchto záznamů v uvedených evidencích v rámci provedených přezkumů, jejichž podklady tvoří současně i spisový materiál evidovaný v utajovaném režimu, s jehož obsahem má Městský soud v Praze v rámci probíhajícího řízení o žalobě možnost se seznámit, jelikož, jak uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku č. j. 7 As 171/2022 - 24, právě „omezený přístup účastníka řízení k určitým utajovaným skutečnostem, a logicky proto absence jejich specifického hodnocení ve veřejně přístupném odůvodnění soudního rozhodnutí, bude suplována plným přístupem soudu a přezkumu všech utajovaných skutečností, na kterých správní orgán založil své rozhodnutí...“.

pokračování

Posouzení věci Městským soudem v Praze

18. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán [§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“)], a vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).

19. V daném případě soud rozhodl o věci v rámci nařízeného ústního jednání, při němž zástupce žalobce odkázal na podanou žalobu s tím, že si je vědom existence zápisu své osoby v evidencích, nejsou mu však známy důvody tohoto záznamu a nemůže tak činit kroky k tomu, aby mohl být ze seznamu vyškrtnut. Podle jeho názoru by měly být důvody pro záznam v registrech specifikovány blíže, aby měl žalobce možnost se účinně bránit. S tím, že nemá lepší představu o tom, co utajované dokumenty obsahují, žalobce nemá možnost účinně namítat. Je-li důvodem jednání žalobce, nemůže ohrozit bezpečnost státu, pokud se žalobce tuto skutečnost dozví, neboť to pro něj nemůže být novou skutečností. V odůvodnění napadeného sdělení chybí racionální zdůvodnění možného ohrožení. K dotazu soudu zástupce žalobce uvedl, že podíl či účast žalobce na útoku na dům ministra Stropnického se neprokázaly, pachové stopy žalobce jako pachatele neusvědčily. Pravým důvodem tak mohou být ideologická východiska, když žalobce je levicovým aktivistou, účastnícím se anarchistických aktivit, nicméně násilného jednání ani trestního stíhání (kromě popsané výjimky) účasten nebyl. Pokud by důvodem byl dávný nelegální přechod žalobce přes hranice Evropské unie, od té doby uplynula dlouhá doba a nebezpečnost tohoto činu již není aktuální.

20. Zástupkyně žalovaného u jednání soudu vyjádřila přesvědčení, že žalovaný postupoval v souladu s právní úpravou, žádost žalobce vyřídil tak, jak bylo možné. Konkrétní důvody nebylo možno sdělit, protože jde o bezpečnostní riziko, existují závažné důvody pro utajení informací, a proto nemohlo být žalobci sděleno více. Názor žalovaného je podložen judikaturou správních soudů a jde o zákonem založené oprávnění správního orgánu, když v jistých případech právní úprava umožňuje převážit zájem na ochraně zájmů státu nad zájem jednotlivce, ostatně žalobce se brání u soudu, kde je právní úpravou přezkum zákonnosti rozhodnutí dostatečně zajištěn.

21. Předmětem přezkumu v nyní projednávané věci je rozhodnutí žalovaného, kterým nebylo vyhověno žádosti žalobce o výmaz osobních údajů z evidencí nežádoucích osob ENO a SIS. Soud nemá pochyb o tom, že nyní podaná žaloba je věcně projednatelná ve správním soudnictví (k tomu viz dále).

22. Žaloba byla podána včas a osobou k tomu oprávněnou.

23. Podle ustanovení § 154 odstavec 2 zákona o pobytu cizinců byl žalobce oprávněným zadavatelem označen za nežádoucí osobu a podle § 154 odst. 6 téhož zákona byl zaevidován do evidence nežádoucích osob ode dne 13. 7. 2022 do 13. 7. 2024. Záznam byl českými úřady vložen do Schengenského informačního systému.

24. Podle ustanovení § 154 odstavec 2 zákona o pobytu cizinců, Policie České republiky rozhodne o označení cizince za nežádoucí osobu na základě vlastních poznatků, požadavku ústředního správního úřadu České republiky, požadavku zpravodajské služby České republiky anebo závazku vyplývajícího z mezinárodní smlouvy (dále také jen jako „oprávněný zadavatel“). Oprávněný zadavatel požadavek uplatnil v červenci 2022, kdy tento

pokračování

požadavek je veden v režimu „Vyhrazené.“ K přezkumu důvodů, které vedly k zařazení žalobce do evidence nežádoucích osob podle § 154 odst. 2 zákona o pobytu cizinců, bylo přistoupeno na základě žádosti podané žalobcem, kdy oprávněný zadavatel tyto přezkoumal podle § 155 odst. 1 téhož zákona s tím, že stanovisko k vedení tohoto záznamu je zpracováno v režimu „Vyhrazené“ a vyplývá z něj, že důvody, pro které byl žalobce vložen do evidence nežádoucích osob, nadále trvají.

25. Městský soud v Praze se předně zabýval povahou napadeného rozhodnutí a dospěl k závěru, že sdělení žalovaného je rozhodnutím správního orgánu podle ustanovení § 65 a následujících s. ř. s. (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu – dále též „NSS“ ze dne 25. 6. 2014, č. j. 1 Aps 15/2013 – 33, dostupný stejně jako všechna zde citovaná rozhodnutí tohoto soudu též online na www.nssoud.cz, shodně též rozsudky NSS ze dne 7. 10. 2016, č. j. 8 As 37/2016 – 31, ze dne 9. 8. 2018, č. j. 9 Azs 49/2018 – 50, a ze dne 6. 5. 2020, č. j. 1 Azs 475/2019 – 82), neboť dle ustálené judikatury je třeba sdělení žalovaného k žádosti o výmaz osobních údajů z ENO a údajů ze SIS považovat za rozhodnutí správního orgánu v materiálním smyslu, proti němuž lze přímo brojit žalobou u správního soudu, aniž by bylo třeba předtím marně vyčerpat jiné prostředky ochrany.

26. Soud se dále zabýval otázkou přezkoumatelnosti. V napadeném rozhodnutí, kromě obecných odkazů na právní předpisy, je ve vztahu k žalobci uvedeno, že *„vyplynulo, že Vaše aktivity směřující proti demokratickým základům České republiky a jejich protisystémová ideologická východiska, jsou neslučitelná s právním řádem České republiky. Váš pobyt na území České republiky a ostatních států schengenského prostoru je považován za ohrožení bezpečnosti. Přezkumy bylo zjištěno, že stále existuje důvodné nebezpečí, že byste mohl při pobytu na území České republiky a v ostatních zemích Evropské unie závažným způsobem narušit veřejný pořádek a zároveň ohrozit bezpečnost smluvních států a dalších zájmů, na základě závazku vyplývajícího z mezinárodních smluv z důvodů uvedených výše. Po posouzení přiměřenosti mezi důvodem Vašeho zařazení a jeho důsledky trvá zadavatel požadavku na tom, že důvody pro označení Vaší osoby za nežádoucí i nadále trvají. Ze stanoviska zadavatele požadavku rovněž vyplývá, že svými aktivitami ohrožujete nejen právní řád a bezpečnost České republiky, ale i ostatních států schengenského prostoru“* (str. 4 napadeného rozhodnutí). Takto popsany obsah utajovaných informací považuje soud za dostatečný a přezkoumatelný, neboť je z něj zřejmé, z jakých (byť obecně vyjádřených) důvodů nelze dle žalovaného žalobcovy údaje vymazat z ENO a SIS.

27. Po tomto zjištění tedy soud v utajované části spisu přezkoumal, zda shora uvedené důvody odpovídají obsahu utajované části spisu. Rozhodující jedenáctý senát Městského soudu v Praze se v plném složení seznámil i s obsahem utajované části spisu, která byla soudu zaslána odděleně od zbylé části spisu. V něm jsou uvedeny skutečnosti odůvodňující dle původce těchto informací závěr, že se u žalobce jedná o osobu, jejíž přítomnost na území České republiky může představovat ohrožení veřejného pořádku nebo veřejné bezpečnosti, respektive že žalobce může závažným způsobem narušit veřejný pořádek nebo ohrozit bezpečnost smluvních států, odůvodňující ve smyslu článku 24 odstavec 2 Nařízení č. 1987/2006 a ustanovení § 154 zákona o pobytu cizinců jeho zařazení a vedení v evidenci nežádoucích osob. Soud jen zdůrazňuje, že podle těchto ustanovení tyto skutečnosti nemusí prokazovat nebo odůvodňovat, že žalobce již veřejný pořádek narušil nebo ohrozil, postačí pouze, že by se tak - vzhledem k těmto skutečnostem - mohlo stát. Informace obsažené v utajované části spisu se týkají podezření o žalobcově účasti na zahraničních aktivitách a jeho ideologického smýšlení. Soud tudíž zjistil, že důvody sdělené v odůvodnění rozhodnutí

pokračování

odpovídají informacím v této části spisu. Soud dále zkoumal, zda skutečnosti uvedené v utajované části spisu odůvodňují nevyhovění žalobcově žádosti.

28. Dle § 154 odst. 1 zákona o pobytu cizinců se nežádoucí osobou rozumí cizinec, jemuž nelze umožnit vstup na území z důvodu, že by *mohl ohrozit bezpečnost státu, závažným způsobem narušit veřejný pořádek, ohrozit veřejné zdraví nebo ochranu práv a svobod druhých nebo obdobný zájem chráněný na základě závazku vyplývajícího z mezinárodní smlouvy*. Do SIS ho policie zařadí, *je-li důvodné nebezpečí, že cizinec označený za nežádoucí osobu může závažným způsobem narušit veřejný pořádek nebo ohrozit bezpečnost smluvních států* (odst. 6 tohoto ustanovení).

29. Soud dospěl k závěru, že skutečnosti plynoucí z utajované části spisu nejsou natolik závažné, aby naplňovaly výše uvedená ustanovení. Ideové založení a smýšlení žalobce, uvedené a popsané v utajované části spisu zcela obecným způsobem, samo o sobě důvodem vedení osoby žalobce v evidencích není, a to právě proto, že jde o důvod zcela obecný. Z údajů obsažených v utajované části spisu není nijak zřejmé, proč žalobcovo smýšlení může představovat ohrožení demokratických základů České republiky a její bezpečnosti, jako i bezpečnosti ostatních států Schengenského prostoru. Ze stanoviska zadavatele nevyplývají konkrétní okolnosti, které by vypovídaly o žalobcových aktivitách, jež by ohrožovaly právní řád a bezpečnost států Schengenského prostoru. Uvedený myšlenkový proud není automaticky nenávistný či násilný. Může mít v některých případech (tak jako řada dalších politických ideologií) takové projevy, ale že jde u žalobce právě o tento případ, ze spisového materiálu neplyne. Jeho ideologická východiska jsou sice opravdu protisystémová, nicméně pouhé zastávání této ideologie není bez dalšího protiprávní a nelze ani uzavřít, že samo o sobě ohrožuje bezpečnost či demokratické základy České republiky. To, že žalobce zastává určitou ideologii, samo o sobě neznamena, že bude jednat tak, jak žalovaný v napadeném rozhodnutí popsal.

30. Obdobné závěry platí pro druhou skutečnost uvedenou v utajované části spisu, tedy podezření na zapojení žalobce v minulosti do zahraničních aktivit. Ze samotného (podezření na) zapojení do těchto aktivit neplyne žádná konkrétní, logická a srozumitelná vazba na chráněné zájmy České republiky a Evropské unie. Charakter těchto aktivit nedává dle soudu sám o sobě dostatečný podklad pro závěr žalovaného, že žalobce může ohrozit bezpečnost státu a jeho demokratické základy.

31. Soud vnímá, že ochrana České republiky a potažmo i Evropské unie je citlivou záležitostí a často bude nutné využívat i utajované informace. Je však nezbytné, aby skutečnosti, na kterých je rozhodnutí žalovaného založeno byly dostatečně konkrétní a závažné. Tak tomu v posuzované věci zatím není. Ani jeden z důvodů, které zadavatel uvedl, není natolik závažný, že by odůvodnil zařazení žalobce do ENO a SIS. První důvod se týká pouze žalobcova smýšlení bez specifikace konkrétních projevů, z nichž by bylo možné dovodit ohrožení bezpečnosti a dalších chráněných zájmů. Druhému důvodu navíc schází propojení s ohrožením chráněných zájmů.

Závěr a náklady řízení

32. Soud shledal, že žalovaný své rozhodnutí odůvodnil sice dostatečně, ale jeho závěry jsou nesprávné, neboť dosavadní zjištění neodůvodňují závěr, že žalobce ohrožuje bezpečnost států Schengenského prostoru či demokratické základy České republiky. Proto soud napadené rozhodnutí výrokem I. podle ustanovení § 78 odst. 1 s. ř. s. zrušil a věc vrátil

pokračování

žalovanému k dalšímu řízení podle ustanovení § 78 odst. 4 s. ř. s. Žalovaný je v dalším řízení vázán právním názorem, který soud ve zrušujícím rozsudku vyslovil (ust. § 78 odst. 5 s. ř. s.).

33. O nákladech řízení rozhodl soud výrokem II. podle ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. tak, že žalobci, který byl ve věci plně úspěšný, přiznal právo na jejich náhradu.

34. Náklady žalobce sestávají ze zaplaceného soudního poplatku ve výši 3 000 Kč a odměny za zastupování advokátem. Ten ve věci učinil tři úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení, podání žaloby a účast u soudního jednání), za které mu náleží částka 3 100 Kč za jeden úkon [ust. § 9 odst. 4 písm. d) a § 7 bod 5. vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu]. Zástupci dále náleží náhrada hotových výdajů podle ust. § 13 odst. 4 advokátního tarifu ve výši 300 Kč za jeden úkon. Zástupce žalobce není plátcem DPH, proto mu celkem náleží na náhradě nákladů řízení částka ve výši 13 200 Kč $[(3\ 100 + 3\ 100 + 3\ 100 + 300 + 300 + 300 + 300)]$.

35. Lhůta k platbě náhrady nákladů řízení je stanovena podle § 160 odst. 1 v části věty za středníkem zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, v platném znění („o. s. ř.“), místo plnění podle § 149 odst. 1 o. s. ř.; oboje ve spojení s § 64 s. ř. s.

P o u č e n í

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

pokračování

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 25. ledna 2024
Bedřich

senátu

Mgr. Marek
předseda